



SOPRINTENDENZA ARCHEOLOGIA BELLE ARTI E PAESAGGIO
DEL FRIULI VENEZIA GIULIA

1923-2023_100 anni di Patrimonio Culturale in Friuli Venezia Giulia



NOTE ZA STOLETNICO

Ob stoletnici ustanovitve Nadzorništva za arheologijo, likovno umetnost in krajono FJK

Četrtek 14. novembra ob 19.30
Palača Clabassi, ul. Zanon 22, Videm

SPOMIN NA BRUNA TONAZZIJA ob stoletnici rojstva

VIOZZI GUITAR DUO

Fabio Cascioli

Giulio Chiandetti



L. Rosignano "Na podstrešju s Tonazzijem" 1957

BRUNO TONAZZI

Med najpomembnejšimi osebnostmi tržaške glasbene scene 20. stoletja izstopa kitarist, muzikolog in pedagog Bruno Tonazzi (Trst, 15.09.1924 - 09.02.1988). Od leta 1961 do leta 1963, je bil zaposlen kot redni profesor na Konservatoriju v Bolzanu in nato do leta 1988 na Konservatoriju v Trstu. Tonazzi je nepogrešljivo prispeval k ponovnemu rojstvu in širjenju glasbe za kitaro. Objavljal je pri pomembnih italijanskih založbah (Ricordi, Berben, Zanibon, Suvini-Zerboni), švicarskih (Pegaso) in nemških (Schott, Zimmerman). Posebno relevanten je večkrat izdani zvezek: *Liuto, vihuela chitarra e strumenti similari nelle loro intavolature, con cenni sulle loro letterature* (Ancona 1971), prvo delo, ki je v celoti posvečeno interpretaciji različnih pisnih sistemov, uporabljenih v lutnji, tabulature za vihuelo in kitaro ter sorodne inštrumente. Objavil je tudi transkripcijo *Libro de intabatura* (1567) lutnjista Giacoma Gorzanisa, prebivalca čudovitega Trsta, ter sorodno bio-bibliografsko študijo (Milan 1975), biografijo o Miguelu Llobetu, kitaristu impresionizma (Ancona 1966) in Paganini v Trstu (Trst 1977). Poskrbel je tudi za transkripcijo v sodoben notni zapis, predelavo in prstno obdelavo več sto skladb za lutnjo in kitaro različnih avtorjev, starodavnih in sodobnih, ter objavo številnih del v izobraževalne namene.

Tonazzi je bil tudi zelo aktiven koncertant. Takoj po vojni se je lotil nastopov, po vsej Evropi je dajal prednost izvorni, klasični in moderni literaturi, sodeloval pa je tudi z združenji, kot je npr. Arte Viva iz Trsta, ki so se zavzemala za širjenje avantgardne glasbe. Leta 1963 je z dvema judovskima popularnima pesmima osvojil prvo skupno nagrado na mednarodnem tekmovanju kitarskih skladateljev v Anconi; številni skladatelji so mu posvetili svoja kitarska dela, med njimi Mario Castelnuovo-Tedesco, Giulio Viozzi, Pavle Merkuš, Alojz Srebotnjak, Antonio Bibalo in Giuseppe Radole.

Izredni poznavalec glasbene kulture, ki za tedanje čase je bila prej redkost, je izstopal po inteligentnem in neobičajnem interpretativnem žanru; takole ga opisuje Ruggero Chiesa v *Memoriamu*, objavljenem v reviji *il Fronimo*: »*Zvest svojim načelom si je drznil izzvati Segovijo med poukom na Akademiji v Sieni, v letih, ko je bilo izvajalcu vse dovoljevno, je on v nasprotju izbral preprosto, vendar koherentno zvestobo pisnemu izročilu skladatelja. Njegov upor ni bil namenjen proti Maestru, ki ga je vedno spoštoval, ampak proti določeni miselnosti muziciranja, ki se mu je zdela zastarela. Dejstva so potrdila, da je bil na pravi strani.*»

PROGRAM

Antoine de Lhoyer Duo Concertant in E minor op.31 n.3
(1768-1852)
Allegro agitato,

Romance: Andante sostenuto,
Rondo: poco vivace

Mauro Giuliani Variazioni Concertanti op. 130
(1781-1829)
Introduzione (Allegro maestoso)

Tema e variazioni

Mario Castelnuovo-Tedesco da "LesGuitaresBienTempérées" op.199
(1895-1968)
Prelude & Fugue in G minor
Prelude & Fugue in A minor

Prelude & Fugue in B minor
Prelude & Fugue in E major

Sonatina Canonica op.196

Mosso, grazioso e leggero

Tempo di Siciliana (Andantino)

Fandango en Rondeau (Ritmico e deciso)

Giulio Viozzi Fantasia Terza
(1912-1984)



Fabio Cascioli, tržačan, gojenec Bruna Tonazzija, se je diplomiral z odliko na tržaškem konservatoriju "G. Tartini". Večkrat je bil gost Glasbenega oddelka Kalifornijske univerze v Los Angelosu – UCLA; igral je, vedno v vlogi solista, na "Pacific International Guitar Festival" v ZDA, v Sankt Peterbrgu, na Internationales Festival zeitgenossischer Musik-Salzburg, v dvorani Sala dei Giganti palače Liviano v Padovi, z društvom Societa' dei Concerti iz Ivree na Mittelfestu v Čedadu ter v najimenitnejših italijanskih in evropskih centrih. Izvedel je radijska snemanja (za RAI in ORF) ter snemanja plošč (Ricordi-Milan), nastali so tako prvi posnetki skladb Bilucaglie, Viozzija, Srebotnjaka, Manzonijsa in Donatonija; znani kitarist in muzikolog Ruggero Chiesa, ko je pregledal njegova dela, je tako komentiral: Cascioli.....s čudovito zrelostjo nam postreže ustrezen občutek za barve, tekoči tok, subtilno poezijo". Od leta 1989 poučuje kitaro na srednji šoli "Dante Alighieri" – glasbena smer, v Staranzanu.

Giulio Chiandetti je z najvišjo oceno in odliko diplomiral na Konservatoriju v Trstu, pod vodstvom Bruna Tonazzija. Izpopolnil se je pri Ruggeru Chiesi, obiskoval je številne tečaje priznanih koncertnih glasbenikov, kot so B. Davezac, A. Diaz, J. Tomas; za antično glasbo je sledil tečaje J. Hinohosa in H. Smitha. Kot zmagovalec državnih kitararskih tekmovanj se je že zgodaj lotil pomembne koncertne dejavnosti v Italiji in v tujini (v Franciji, Sloveniji, Grčiji, Nemčiji, Egiptu, na Finskem, v ZDA in Ukrajini) ter povsod prejel laskava priznanja kritikov in javnosti. Snemal je za različne italijanske in tuje radijske in televizijske hiše. Zelo aktiven je tudi na področju komorne glasbe in redno sodeluje s pevci. Nedavno je prejel akademsko diplomu druge stopnje s 110 točkami in odliko.

Viozzi Guitar Duo, ki je bil ustanovljen leta 1981 v razredu Bruna Tonazzija, je nastopal v glavnih italijanskih in evropskih mestih ter dobil vabilo prestižne kalifornijske univerze UCLA iz Los Angelesa (ZDA).